

prima instanță: O. Cojocaru
(Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani)

dosarul nr.2ra-647/18

instanța de apel: N. Vascan, E. Palanciuc, V. Clima
(Curtea de Apel Chișinău)

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Oleg Sternioală

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Sergiu Covali, în interesele lui Vitalie Cazacu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vitalie Cazacu împotriva lui Dumitru Cazacu și a Verei Slivca cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Sergiu Covali în interesele lui Vitalie Cazacu și a fost menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 17 mai 2017, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 16 aprilie 2014, Vitalie Cazacu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Goloborodico cu privire la încasarea împrumutului în mărime de 27800 de euro și dobânzii de întârziere în mărime de 856,84 de euro.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 08 iunie 2012 a acordat Mariei Goloborodico cu titlu de împrumut suma de 27 800 de euro, fiind întocmită și semnată o recipisă în acest sens, în prezența avocatului Victoria Eșanu.

A mai indicat că banii au fost împrumutați fără dobândă și totodată au convenit că datoria va fi întoarsă până la data de 31 decembrie 2013.

A afirmat că până la depunerea cererii de chemare în judecată suma nu a fost restituită de către Goloborodico Maria și ținându-se cont de faptul că creditorul nu a putut beneficia real de suma împrumutată timp de 3 luni, începând cu 31 decembrie 2013 pînă la 31 martie 2014, a solicitat și încasarea dobânzii de întârziere.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2014 a fost admisă acțiunea lui Vitalie Cazacu, a fost încasat de la Maria Goloborodico în beneficiul lui Vitalie Cazacu suma de 27800 de euro în vederea rambursării împrumutului, dobânda de întârziere în sumă de 856,84 de euro și 3000 de lei în vederea recuperării cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 27 octombrie 2014, Dumitru Cazacu a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 25 iunie 2014, întrucât acțiunea a fost depusă la 16 aprilie 2014, iar pârâta Maria Goloborodico a decedat

la 30 martie 2014, cu transmiterea averii succesoriale lui Dumitru Cazacu și Vera Slivca.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 31 ianuarie 2015 a fost admisă cererea de revizuire depusă de Dumitru Cazacu, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2014.

La 14 iulie 2015, avocatul Bobu Petru, în interesele lui Vitalie Cazacu, a depus cerere de concretizare a pretențiilor în care a indicat în calitate de pârâți pe Cazacu Dumitru și Slivca Elena, care sunt succesorii decedatei Goloborodico Maria, solicitând încasarea de la Dumitru Cazacu și Slivca Vera în beneficiul său a datoriei proporțional cotei lor din activul succesoral.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 mai 2017 a fost respinsă acțiunea lui Vitalie Cazacu ca fiind neîntemeiată.

La 13 iulie 2017, avocatul Sergiu Covali, în interesele lui Vitalie Cazacu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 mai 2017, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către avocatul Sergiu Covali în interesele lui Vitalie Cazacu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 februarie 2018, avocatul Sergiu Covali, în interesele lui Vitalie Cazacu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece la emiterea deciziei eronat a interpretat circumstanțele cauzei dând în mod arbitrar prioritate poziției pârților și în același timp, nu a motivat respingerea argumentelor reclamantului, fapt ce a dus la emiterea unei decizii nemotivate.

La 16 martie 2018, avocatul Kovali Vladimir, în interesele lui Dumitru Cazacu și Vera Slivca, a depus referință prin care a solicitat ca recursul declarat de Vitalie Cazacu să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen.

Din materialele dosarului rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la 29 noiembrie 2017, fiind expediată părților pentru a lua cunoștință la 10 ianuarie 2018, însă la actele pricinii lipsesc date prin care s-ar confirma data recepționării deciziei motivate a instanței de apel de către recurent.

Drept urmare, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 09 februarie 2018 de către avocatul Sergiu Covali, în interesele lui Vitalie Cazacu, este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Sergiu Covali, în interesele lui Vitalie Cazacu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să mai menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat către avocatul Sergiu Covali, în interesele lui Vitalie Cazacu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Sergiu Covali, în interesele lui Vitalie Cazacu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru